

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2020. június 25. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali vesztegetés büntette miatt ellen indított büntetőügyben a *Szegedi Törvényszék* 2019. szeptember 2. napján kihirdetett 7.B.69/2019/13. számú ítéletét

helybenhagyja

azzal, hogy vádlott terhére megállapított hivatali vesztegetés büntettének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 2. fordulat.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság vádlottat hivatali vesztegetés büntette [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 1. fordulat] miatt mint többszörös visszaesőt 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, és a vádlottal szemben 100.000.-Ft összegben vagyonek Kobzást rendelt el. Kötelezte a vádlottat az elsőfokú eljárás során felmerült 110.596.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen ellenérdekű fellebbezések kerültek bejelentésre, így:
- az ügyészség terhére, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás súlyosítása érdekében fellebbezett,
 - vádlott védője a tényállás megalapozatlansága miatt felmentésért,
 - terhelt törvényes képviselője a vádlott felmentése érdekében fellebbezett.
 - Fellebbezést jelentett be továbbá az ítélettel szemben , a vádlott testvére.
- [3] A fellebbviteli főügyészség az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Indítványozta továbbá, hogy az ítéltábla által előterjesztett fellebbezést mint nem jogosult által előterjesztettet utasítsa el. Észrevételezte, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a cselekvőképeséget kizáró gondnokság alatt álló vádlott kirendelt gondnokát mint törvényes képviselőjét nem értesítette az előkészítő ülésről, valamint a bírósági tárgyalásról, s nem kézbesítette részére az elsőfokú ítéletet, ezáltal nem biztosított számára az elsőfokú ítélettel kapcsolatban fellebbezési jogot. Erre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság ezen eljárási szabálysértést küszöbölje ki akként, hogy az elsőfokú bíróság

- ítéletét kézbesítse a vádlott törvényes képviselőjének a fellebbezési jogra vonatkozó tájékoztatással.
- [4] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a törvényszék a megalapozott tényállás alapján a törvénynek megfelelően minősítette a vádlott által elkövetett bűncselekményt. A bűnösségi körülményeket is helyesen vette számba, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Így a vádlottal szemben a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára és jellegére figyelemmel aránytalanul enyhe büntetést szabott ki. Összességében azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét változtassa meg akként, hogy a vádlott szabadságvesztésének és közügyektől eltiltásának tartamát súlyosítsa, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy állapítsa meg a vádlott személyazonosító igazolványának számát.
- [5] vádlott védője fellebbezésének indokolásában a bejelentett fellebbezését akként módosította, hogy elsődlegesen felmentést, másodlagosan a kiszabott büntetés lényeges enyhítését indítványozta. Álláspontja szerint a törvényszék által megállapított ítélet részben megalapozatlan, tekintettel arra, hogy a tényállás nem került teljes mértékben felderítésre, és a törvényszék a tényállás megállapítása során tényből tényre helytelenül következtetett. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak körültkintő vizsgálatát, hogy zárkatársai közül valaki hallotta-e a vádbeli kijelentést, illetőleg nem került kellőképpen tisztázásra az sem, hogy a vádlott által a cselekmény elkövetését megelőzően pár órával korábban beszédett gyógyszerek hogyan hatottak a vádlott beszámítási képességére. Erre figyelemmel a védő az elsőfokú eljárásban is előterjesztett bizonyítási indítvánnyal azonosan indítványozta, hogy a másodfokú bíróság tanúként hallgassa ki vádlott zárkatársait. Ezen túlmenően indítványozta a vádlott vonatkozásában szerzett elmeorvos-szakértői vélemény kiegészítését is.
- [6] A védő fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság önmagában az elhangzott kijelentésből tévesen vonta le azt a következtetést, hogy szándéka valóban arra irányult, hogy 100.000.-Ft-ot juttasson arra az esetre, ha ő neki illegálisan egy mobiltelefont juttat. A vádlott személyiségzavarából, a büntetés-végrehajtási intézetben tanúsított korábbi viselkedéséből, az ehhez kapcsolódó fegyelmi eljárásokból, valamint a tárgyaláson tanúsított magatartásából egyaránt az a következtetés volt levonható, amely szerint a vádlott csupán provokálta, így a kijelentése mögött nem húzódott komoly vesztegetésre irányuló szándék. Álláspontja szerint e tekintetben a helyes ténybeli következtetés útján eltérő tényállás megállapításának és a vádlott felmentésének van helye.
- [7] A védő a büntetés enyhítésére vonatkozó indítványát azzal indokolta, hogy a cselekmény konkrét tárgyi súlyára, valamint a vádlott szakértők által igazolt személyiségzavarára figyelemmel a törvényszék által kiszabott büntetés aránytalanul súlyos, így annak a bűnösségi megállapítása esetén is lényeges enyhítésének van helye.
- [8] vádlott törvényes képviselője, fellebbezésének indokolásában sérelmezte, hogy a büntetőeljárás során tanúként kizárólag büntetés-végrehajtási dolgozókat hallgattak ki, az erre irányuló indítványok ellenére sem a nyomozás, sem a bírósági eljárás során nem kerültek kihallgatásra a vádlott zárkatársai. Álláspontja szerint nem került tisztázásra a vádlott tényleges állapota sem, és sérelmezte, hogy a törvényszék elmulasztotta beszerezni a biztonsági kamera felvételeit. Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú eljárásba a vádlott törvényes képviselőjeként nem került bevonásra, így az eljárási cselekményekről nem kapott tájékoztatást. A védővel egyezően is indítványozta, hogy az ítéletábra tanúként hallgassa ki, rendelje el a vádlott orvosszakértői vizsgálatát, illetőleg indítványozta azt is, hogy a másodfokú bíróság szerezz be a biztonsági kamera felvételeit, amelyből megállapítható, hogy ténylegesen kik hagyták el a zárkát. Indítványozta továbbá, hogy az ítéletábra rekessze ki a bizonyítékok köréből a fegyelmi eljárás során született jegyzőkönyvet mint törvénysértőt, valamint a által készített szakértői véleményt, figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint a szakértő függ a rendőrségtől. Összességében vádlott felmentésére tett indítványt.
- [9] A másodfokú bíróság a által előterjesztett fellebbezést a Bf.II.630/2019/20. számú végzésével mint nem jogosult által előterjesztett fellebbezést elutasította.
- [10] A további bejelentett fellebbezések nem alaposak, a fellebbviteli főügyészség eljárási

szabálysértéssel kapcsolatos észrevétele helytálló.

- [11] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely a másodfokú érdemi felülbírálat akadályát képeznél. Ugyanakkor osztotta az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészség és azon álláspontját, amely szerint eljárási szabálysértést követett el a törvényszék, amikor a cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt álló vádlott aktuális kirendelt gondnokát mint törvényes képviselőjét nem értesítette az előkészítő ülésről, valamint a bírósági tárgyalásról, és részére az ítéletet sem kézbesítette, illetőleg azzal kapcsolatban nem biztosított részére fellebbezési jogot.
- [12] A Be. 59. § (1) bekezdés a) pontja ugyanis akként rendelkezik, hogy a terhelt, a sértett, a vagyoni érdekelt és az egyéb érdekelt törvény szerinti jogainak és jogos érdekeinek képviselete, illetve védelme, valamint az e törvény szerinti jogok gyakorlásának vagy kötelezettségek teljesítésének elősegítése érdekében a büntetőeljárásban segítőként vehet részt a törvényes képviselő. A Be. 72. § (1) bekezdése alapján pedig a terhelt törvényes képviselője a büntetőeljárásban segítőként vesz részt, a jelenléti, észrevételezési, felvilágosítás kérési, indítványtételi, ügyiratmegismerési, valamint jogorvoslati jogára a védő jogai irányadók. A Be. 72. § (2) bekezdése alapján pedig a terhelt törvényes képviselőjét tájékoztatni kell a terhelt idézéséről és értesítéséről, és a védővel közölt határozatokat vele is közölni kell.
- [13] Ezen eljárási szabálysértést az ítélőtábla akként küszöbölte ki, hogy a törvényes képviselő személyének gyámhatóság megkeresése útján történő tisztázását követően a Be. 72. § (1) bekezdésére és a Be. 581. § c) pontjára figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét kézbesítette mint a vádlott törvényes képviselőjének a Be. 582. § (3) bekezdése szerinti fellebbezési jogra történő tájékoztatás mellett, illetve értesítette a nyilvános ülésről.
- [14] Egyebekben az elsőfokú bíróság eljárását az eljárási szabályok megtartása mellett folytatta le, és a tényállás felderítési feladatának is eleget tett, így a vád tárgyát képező lényeges releváns tényekre a bizonyítást a tényállás megállapításához szükséges körben és mélységben felvette. Az ennek során beszerzett bizonyítékokat mérlegelési körébe vonta, és indokolási kötelezettségének teljes mértékben eleget téve megfelelően számot adott arról, hogy a tényállást miért tanú vallomásra és az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokra alapította.
- [15] Az elsőfokú eljárás során több bizonyítási indítvány is előterjesztésre került, amelyeket az elsőfokú bíróság helyesen elutasított, és az elutasításnak is megfelelő indokát adta az ítéletben. Ugyanakkor észlelte a másodfokú bíróság, hogy bár vádlott a biztonsági kamera felvételének beszerzésére vonatkozóan is terjesztett elő bizonyítási indítványt (bírósági iratok 10. számú utóirat), az elsőfokú bíróság azonban elmulasztotta az ezzel kapcsolatos döntést, illetve az erre vonatkozó indokainak az ítéletben való megjelenítését. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nem kereste meg a büntetés-végrehajtási intézetet a biztonsági kamera felvételeinek megküldése iránt, részben azért, mert a tanúvallomásokból megállapíthatóan azt ennyi ideig nem őrzik meg, másrészt pedig a felvételektől sem volt várható eltérő tényállás megállapítása.
- [16] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint ugyanis vádlott 100.000.-Ft-ot ajánlott fel körletfelügyelőnek arra az esetre, amennyiben az illegálisan egy mobiltelefont szerez neki. Mind az első-, mind a másodfokú eljárás során a védelem csupán azt vitatta, hogy ezen vádlotti kijelentés valóban komoly volt-e, avagy az csupán a körletfelügyelő provokálására, tesztelésére irányult. Bár vádlott sem a nyomozás, sem a bírósági tárgyalás során nem tett vallomást, azonban a bírósági tárgyaláson tanúvallomásához észrevételt fűzött, amelyben nem cáfolta, hogy a tényállásban megállapított kijelentés elhangzott. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az elsőfokú eljárás során a bizonyítási indítványok elutasításáról döntött, hiszen e tekintetben a tanúk meghallgatásától, illetőleg a kamerafelvétel megtekintésétől sem volt várható eltérő tényállás megállapításának lehetősége.

- [17] Ami az ismételten előterjesztett elmeorvos szakértői véleményre vonatkozó bizonyítási indítványt illeti, az elsőfokú eljárás során sor került vádlott elmeorvos szakértői vizsgálatára. A szakértők a vádlott korábbi orvosi iratainak ismeretében állapították meg szakvéleményükben azt, hogy a vádlott személyiségzavara nem kapcsolódik a vád szerinti bűncselekményhez. Így e vonatkozásban nem jelent sem a beszámítási képességet korlátozó tényezőt, és nem tekinthető olyannak sem, amely megkönnyítené az ilyen jellegű bűncselekmény elkövetését.
- [18] Az elsőfokú bíróság bár a hivatkozottak szerint túlnyomórészt helyesen és törvényesen vette figyelembe és értékelte a bizonyítékokat, azonban a bizonyítékok mérlegelése körében a 4. oldal 2. bekezdésében iratellenesen rögzítette azt, hogy tanú akként nyilatkozott, hogy miután visszakérdezett, a vádlott megismételte a kérdését. Az eljárás során sem a cselekmény elkövetését készítő jelentésében, sem a fegyelmi eljárás során, sem a tanúkenti kihallgatása alkalmával nem tett ilyen tartalmú nyilatkozatot, mint ahogyan a tényállás sem tartalmazza azt, hogy a vádlott a kérdését megismételte.
- [19] Az ítéletábra e körben osztva törvényes képviselő észrevételét, megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen járt el, amikor bizonyítékként értékelte vádlott fegyelmi eljárásban tett nyilatkozatait. A Be. 167. § lehetővé teszi, hogy a büntetőeljárásban felhasználásra kerüljenek azon bizonyítási eszközök, amelyeket valamely hatóság a jogszabályban meghatározott feladatainak ellátása során a büntetőeljárás megindítása előtt, vagy azzal egyidejűleg készített, illetve szerzett be. Ugyanakkor a Be. 167. § (5) bekezdése alapján nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközökből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozóhatóság, illetve a (2) bekezdésben meghatározott hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon, vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett meg.
- [20] A rendelkezésre álló iratok szerint a tényállásban írt cselekményt követően 2018. május 9. napján fogatosították vádlott fegyelmi eljárásán kívüli meghallgatását (nyomozati iratok 6-7.o.). Ezen időpontban a fegyelmi eljárás még nem került elrendelésre.
- [21] A büntetés-végrehajtási intézetben fogvatartott elítéltek és egyéb jogcímen fogvatartottak fegyelmi felelősségéről szóló 14/2014. (XII. 17.) IM rendelet 5. § (2) bekezdése alapján, ha a fegyelemsértés elkövetésének alapos gyanúja merül fel, és a fegyelemsértéssel elkövető személyek tisztázatlan, a fegyelemsértést elkövető kilétének megállapítása céljából a fegyelmi jogkör gyakorlója megelőző vizsgálatot rendelhet el, amely alapján - az elévülési határidőn belül - dönt a fegyelmi eljárás elrendeléséről. Ezen rendelkezésekből megállapíthatóan a fegyelmi eljárást megelőző meghallgatásra csupán azon esetben van lehetőség, amikor a fegyelemsértést elkövető személye tisztázatlan. Tekintettel arra, hogy jelen esetben körletfelügyelő jelentéséből következően a gyanú szerint fegyelemsértést elkövető személye egyértelműen megállapítható volt, így nem volt jogszabályi alapja vádlott eljárásán kívüli meghallgatásának. Ebből következően a 2018. május 9. napján felvett jegyzőkönyv bizonyítékként nem értékelhető.
- [22] Megjegyzi az ítéletábra, hogy a fentiekben túlmenően a 2018. május 9. napján felvett jegyzőkönyv bizonyítékként való értékelése más okból sem volt lehetséges. A 14/2014. (XII. 17.) IM rendelet 15. § (1) bekezdése alapján az eljárás alá vont fogvatartottat a meghallgatás megkezdésekor tájékoztatni kell a fegyelmi eljárással kapcsolatos jogairól és kötelezettségeiről, míg a (3) bekezdés szerint az eljárás alá vont fogvatartott nem köteles vallomást tenni, és a vallomástételt az eljárás során bármikor megtagadhatja, ez esetben figyelmeztetni kell arra, hogy az eljárás folytatásának és a fegyelmi felelősség megállapításának ez nem akadály. A jegyzőkönyv tanúsága szerint a meghallgatást fogatosító reintegrációs tiszt nem figyelmeztette vádlottat arra, hogy a vallomástételét megtagadhatja, így a jegyzőkönyv bizonyítékként történő értékelését a Be. 167. § (5) bekezdés 3. fordulata ezen okból is kizárja.
- [23] A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan a büntetés-végrehajtási bíró a 2018. július 9. napján megtartott meghallgatáson sem figyelmeztette a vallomástétel megtagadására vonatkozó jogára, így mivel ezen figyelmeztetés a fegyelmi eljárás korábbi szakaszában sem hangzott el, a büntetés-

végrehajtási bíró meghallgatásán tett vádlotti nyilatkozat sem értékelhető bizonyítékként. Erre figyelemmel ezen bizonyítékokat a másodfokú bíróság a bizonyítékok köréből kirekesztette annak megjegyzésével, hogy ez nem tette az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozatlanná, hiszen azt alátámasztotta tanú vallomása, az általa készített jelentés, illetve azon büntetés-végrehajtási dolgozók vallomása, akik az elhangzottakról szereztek tudomást. Ezen túlmenően a már hivatkozottak szerint a tényállásban megállapított kérdés elhangzását a vádlott maga sem cáfolta, és az eljárás során nem merült fel egyebekben sem olyan adat vagy körülmény, amely ennek elhangzását megkérdőjelezte volna.

[24] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges körben felvette, és a védő, valamint Által a másodfokú eljárás során ismételten előterjesztett bizonyítási indítványoktól sem várható eltérő tényállás megállapítása, az ítéletábra a védő és a törvényes képviselő által bejelentett bizonyítási indítványokat elutasította.

[25] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg. Ebből következően a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amely feladatát önállóan, a vád keretei között végzi el. Az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységének kizárólag az képezi korlátját, hogy ezen tevékenységének minden lényeges bizonyítékra kiterjedőnek, iratszerűnek és logikusnak kell lennie. A törvényszék bizonyíték értékelő tevékenysége ezen kritériumoknak a fent már kifejtettek szerint túlnyomó részt megfelelt, hiszen az elsőfokú bíróság megfelelő mélységig foglalkozott a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, és logikus indokát adta annak, hogy miért vetette el a védelem azon érvelését, amely szerint nem gondolta komolyan a kijelentését, csupán provokálta, illetőleg tesztelte körletfelügyelőt. Éppen ezért a felmentés érdekében bejelentett, lényegét tekintve a bizonyítékok eltérő értékelését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[26] A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján a törvényszék ítéletének vádlott személyi körülményeivel kapcsolatos részét kiegészítette azzal, hogy a jelen ügy tárgyát képező cselekménnyel összefüggésben a fegyelmi jogkör gyakorlója a 2018. május 24. napján kelt 888/2018. számú határozatával, amely a Szegedi Törvényszék büntetés-végrehajtási bírójának 3.Bv.1203/2018/2. számú végzésével emelkedett jogerőre 2018. július 9. napján, a vádlottat vesztegetés fegyelmi vétség miatt 8 nap magánelzárással sújtotta.

[27] A másodfokú bíróság az ítélet 3. oldalának 2. és 3. bekezdésében írtakat, amelyek nem történeti ténymegállapítások, a jogi indokolásba utalta.

[28] Egyebekben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott volt, így az a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

[29] A törvényszék a tényállásból okszerűen következtetett vádlott bűnösségére, és az általa elkövetett bűncselekményt is túlnyomórészt a törvénynek megfelelően minősítette. A bűncselekmény jogszabályi alapjának meghatározása azonban helyesbítésre szorult. A Kúria 61. számú BK véleményének 3. a) pontja szerint az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelölésével kell utalni. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 203. § (2) bekezdése alapján a hivatali vesztegetés kétféleképpen követhető el, az előny adásával, avagy az előny ígérésével. Mindkettő elkövetési magatartás történhet a hivatalos személy hivatali kötelességének megszegése, hatáskörének túllépése, vagy a hivatali helyzetével egyébként visszaélése érdekében, azonban az elkövetési magatartás megkülönböztetése nem azon alapul, hogy azt az elkövető melyik cél érdekében fejt ki, hanem azon, hogy pontosan milyen jellegű magatartás valósult meg. Tekintettel arra, hogy az irányadó tényállás szerint vádlott nem adott előnyt körletfelügyelőnek, csupán azt ígérte a kötelesség megszegése érdekében, ezért a másodfokú bíróság megállapította, hogy a vádlott terhére megállapított hivatali vesztegetés büntetnének jogszabályi alapja Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 2. fordulat.

- [30] A büntetés kiszabásának felülvizsgálata során az ítélet tábla további enyhítő körülményként értékelte a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időmúlást, azt, hogy a vádlottat egyéb joghátrány is érte a cselekmény elkövetésével összefüggésben, ugyanakkor mellőzte az enyhítő körülmények köréből a vádlott személyiségzavarát, tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló elmeorvos-szakértői vélemény megállapítása szerint az nem könnyítette meg a bűncselekmény elkövetését. Mellőzte továbbá a másodfokú bíróság a súlyosító körülmények köréből a vádlott büntetett előéletét, tekintettel arra, hogy a vádlott többszörös visszaesői mivolta, illetve az ezt megalapozón túli elítéltsége mellett ez kétszeri értékelést jelentene.
- [31] Az így kiegészített, illetőleg helyesbített bűnösségi körülményekre is figyelemmel helyesen jutott a törvényszék arra az álláspontra, hogy vádlottal szemben indokolt a büntetés kiszabása során irányadó középértéktől - amely ahogyan az az elsőfokú bíróság ítéletében is meghatározásra került 4 év 3 hónap - a vádlott javára történő viszonylag nagyobb mértékű eltérés.
- [32] Az ítélet tábla álláspontja szerint a cselekmény konkrét elkövetési módjára - a vádlott részéről csupán egy alkalommal hangzott el kérés, illetőleg ígéret - is tekintettel, a cselekményt rövid idővel a jogerős szabadságvesztés büntetésre ítéletét követően elkövető, többszörös visszaesőnek minősülő vádlottal szemben a törvényszék által kiszabott fő- és mellékbüntetés egyaránt arányos volt, így annak sem lényeges enyhítése, sem lényeges súlyosítása nem volt indokolt.
- [33] Az elsőfokú bíróság további rendelkezései is a törvénynek megfelelőek voltak.
- [34] A kifejtettek figyelemmel a másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezéseket alaptalannak ítélte, és az elsőfokú bíróság végzését a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a már hivatkozottak szerint helyesbítette a vádlott terhére megállapított hivatali vesztegetés büntetettének jogszabályi alapját.
- [35] A végzés elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

, 2020. június 25.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nagy Erzsébet s.k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs István s.k.
bíró

A Szegedi Ítélet tábla Bf.II.630/2019/22. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 7.B.69/2019/13. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2020. június 25.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő